

Ewa Kawalek

Kozówki, woj. ostrołęckie. Stanowisko 8

Informator Archeologiczny : badania 21, 10

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały krzemienne wystąpiły głównie w stropie warstwowych piasków, w silnym rozproszeniu, spoczywając w tym samym poziomie i na tym samym obszarze co narzutowce i otoczaki. Minimalnie zarysowane zagęszczenia materiału krzemianego odnotowano jedynie w zagłębieniach /jamkach/ na południowym obrzeżeniu układu kamieni narzutowych. Łącznie uzyskano 45 rdzeni i narzędzi oraz 148 wiórów, odłupków i okruchów. W grupie tzw. wyrobów wydzielonych bardzo wyraźnie dominują rdzenie całe i fragmenty rdzeni - 19 szt. oraz łuszczenie - 13 szt. Wśród narzędzi wyróżniono 2 skrobacze, 2 fragmenty piłek, 1 przekłuwacz, 1 ryliec, 1 wiór mikrołuskany oraz 4 odłupki mikrołuskane. Brak zbrojników o randze wyznaczników kulturowych czy chronologicznych wyklucza możliwość klasyfikacji kulturowo-chronologicznej tego inwentarza. Na podkreślenie zasługuje wyjątkowość w porównaniu z pojedynczymi narzędziami, frekwencja rdzeni i łuszczenia. Sugeruje to możliwość pracowniczego charakteru badanego obiektu. Nie można również wykluczyć, iż rdzenie te i łuszczenie zostały w miejscu tym nagromadzone w tym samym celu i czasie, co układ kamieni narzutowych.

Wydaje się, że rozwiązanie problemu powstania i funkcji obiektu będzie możliwe po otrzymaniu wyników analiz przepalonych kości /kurhan?/ oraz datowania radiowęglowego węgielków drzewnych, pochodzących z dwóch małych skupisk /ognisk/, które wystąpiły przy południowym skraju układu kamieni. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż na powierzchni stanowiska, w bliskim sąsiedztwie skupiska kamieni znaleziono pojedyncze zbrojniki o pokroju chojnicko-pieńskowskim.

KOZÓWKI
woj. ostrołęckie
Stanowisko B

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Ostrołęce
Towarzystwo Przyjaciół Ziemi Przasnyskiej

Badania prowadziła mgr Ewa Kawałek. Finansował WKZ w Ostrołęce. Drugi sezon badań. Obozowisko kultury janiszawickiej.

Kontynuowano badania w wykopie II, którego powierzchnia została powiększona do jednego ara. Wyeksplorowano wykop do głębokości 30 cm i uzyskano 957 wyrobów krzemianych, z tego 17 narzędzi. Zabytki krzemienne wystąpiły w części północnej wykopu w układzie bezkrzemieńcowym. Natomiast w części południowej wystąpiły obiekty kulturowe, jak na razie rozpoznane w układzie poziomym. Obiekt nr 1 - prawdopodobnie mieszkalny, obiekt nr 2 - gospodarczy i obiekt nr 3, o trudnym do sprecyzowania przeznaczeniu, w postaci rowu o szerokości 50 cm i długości 3 m wchodzącego w profile S i W. Zasięgi i kształty obiektów 1 i 3 będą zbadane w przyszłym sezonie. Materiał zabytkowy ustala chronologię stanowiska na okres atlantycki i reprezentuje późne stadium kultury janiszawickiej.

Badania w wykopie II nie osiągnęły calca i będą kontynuowane.

KOŚLE, gm. Szamotuły
woj. poznańskie
Stanowisko I

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Zakład Archeologii Wielkopolski
w Poznaniu

Badania prowadzili doc. dr hab. Michał Kobusiewicz oraz mgr Jacek Kabaciński. Finansowały IHKM PAN oraz MA w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada mezolityczna.

Stanowisko położone jest na północnym krańcu Jeziora Buszewskiego, na przesmyku między Jeziorą Buszewskim a zbiornikiem wypełnionym obecnie torfem i gytą. Wykop główny o powierzchni 40 m² dostarczył około 1000 zabytków krzemianych zalegających w zwartej koncentracji o średnicy 2,5 x 3 m. Ponadto wystąpiło kilkadziesiąt fragmentów kości zwierząt dzikich oraz w samym stropie wykopu kilkanaście fragmentów ceramiki kultury łużyckiej i wczesnośredniowiecznej.

Krzemienie zalegały w warstwie piasków jeziornych przykrytych przez młodszą glebę kopalną.